Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους

Ο ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ

Τοῦ κ. Στεργιανοπούλου

Τοῦ ἥρωος Εὐρυπύλου, τοῦ ὁποίου ὁ τάφος ἔκειτο ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Λαφρίας Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Πατρῶν, περιγράφομεν τὴν κυριωτέραν δρᾶσιν κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Ἀρόην.

* * *

Μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων ἡρώων τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, τοῦ Ἀγαμέμνονος, τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ Πατρόκλου, Ὀδυσσέως καὶ ἄλλων συγκαταλέγεται καὶ ὁ Εὐρύπυλος. Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Ὁμήρου εἰς τὴν Ἰλιάδα, συμμετέσχε τῆς ἐκστρατείας ὑπὸ τὸν Ἀγαμέμνονα ὡς εἷς τῶν ἡγεμόνων τῆς Θεσσαλίας μὲ τεσσαράκοντα μέλανα καράβια.

Ὅτε εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἀθηνᾶ παρασύρει τὸν Ἄρην ἔξω τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ οἱ Ἕλληνες κάμπτουν τοὺς Τρῶας, ὁ λαμπρὸς Εὐριμενίδης Εὐρύπυλος φθάνει τὸν Ὑψήνορα υἱὸν τοῦ ὑπερηφάνου Δολοπίωνος, ἱερέως τοῦ Σκαμάνδρου, ὃ ποὺ ὁ λαὸς ὁλόκληρος ὡσὰν θεὸν τιμοῦσε, καὶ μὲ τὴν μάχαιραν ἀπὸ τὸν ὦμον του ἀπέκοψε τὸ δυνατό του χέρι καὶ αὐτὸ αἱματωμένο πέφτει κατὰ γῆς Τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἔκλεισεν ἡ μοῖρα ἡ παντεδύναμι καὶ τὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου.

Ὁ Εὐρύπυλος ἦτο μεταξὺ τῶν ἐννέα ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι ἀπεδέχθησαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀχιλλέως, τὴν πρὸς μονομαχίαν πρόκλησιν τοῦ Ἕκτορος. Ὅταν δὲ ἀπεφασίσθη νὰ ὁρισθῇ, διὰ κλήρου ποῖος ἐκ τῶν ἐννέα τούτων θὰ μονομαχήσῃ μὲ τὸν Τρῶα, ὁ Νέστωρ ἐτίναξε τοὺς ἐννέα κλήρους καὶ πρῶτος λαχνὸς ἀνεπήδησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ κράνος, ὡς τὸν ἤθελον, τοῦ Αἴαντος καὶ ὁ κήρυκας τὸν παίρνει καὶ τὸν δείχνει στοὺς πολεμάρχους Ἀχαιούς.

* * *

Κατὰ τὴν ἀπέλπιδα ἀντίστασιν τῶν Ἀχαιῶν ὅταν ὁ Ἕκτωρ ὥρμησε νὰ πυροπλήσῃ τὰ πλοῖα των, ὁ Αἴας ἀνεχαίτισε τοὺς ἐμπρηστὰς καὶ ἀκατάπαυστα ἐπλήγωνε τοὺς ἐπιτιθεμένους. Ὑποχωροῦν δὲ βῆμα πρὸς βῆμα πρὸ τῶν ἀπειλούντων νὰ καταπνίξουν αὐτὸν ὁρμητικῶν κυμάτων τῶν Τρώων πολεμιστῶν, παραβάλλεται πρὸς πείσμονα ὄνον, ἄλλοτε δὲ πρὸς τὸν Ἄρην τὸν πελώριον. Καθὼς δὲ ἀντελήφθη αὐτὸν ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Εὐαίμονος Εὐρύπυλος ὑπὸ πυκνῶν βελῶν στενοχωρούμενον ἀμέσως τρέχει καὶ σταθεὶς πλησίον του ρίχνει τὸ κοντάρι καὶ ἐκτύπησε ἕναν ἄρχηγό, τὸν Φαυσιάδην Ἀπισάονα εἰς τὸν ἧπαρ κάτω ἀπὸ τὸ διάφραγμα καὶ ἀμέσως τοῦ παρέλυσε τὰ γόνατα. Ἔπειτα ὁρμάει κι' ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς ὤμους του νὰ παίρνῃ τ' ἅρματά του. Μὰ τότε μόλις τὸν εἶδεν ὁ θεόμορφος Πάρις π' ἄρπαξε τὴν ἁρματωσιά, ἀμέσως σύρει κατ' ἐπάνω του τὸ τόξο καὶ τὸν κτυπᾶ ἡ σαΐτα του στὸ δεξιὸ μηρί του, ἀλλὰ τὸ καλάμι τοῦ βέλους ἔσπασε καὶ τὸ μερί του βάρυνε. Καὶ λίγο λίγο πρὸς τοὺς συντρόφους σύρθηκε γιὰ νὰ σωθῇ ἀπ' τὸ χάρο. Ἐφώναξε τότε στοὺς Ἕλληνας καὶ ἡ φωνὴ του ἠχοῦσε ἀπ' ἄκρη εἰς ἄκρη·

»Ὦ φίλοι πρῶτοι ἀρχηγοί, τῶν Ἀχαιῶν ἀρχόντοι, σταθῆτε καὶ μὴ φεύγετε κι' ἀπ' τὸ χαμὸ γλυτῶστε τὸν Αἴαντα, ποὺ τὸν σφυροκοποῦν τὰ ἐχθρικὰ τὰ βέλη καὶ νομίζω πῶς δὲν θὰ βγῇ ζωντανὸς ἀπὸ τὴν τρομερὴ τή μάχη. Ἀλλὰ στῆστε μπροστὰ τὰ στήθια σας καὶ ὑπερασπίσατε τὸν Αἴαντα, τὸν μεγάλο γυιὸ τοῦ Τελαμῶνα.»

Αὐτὰ εἶπεν ὁ πληγωμένος Εὐρύπυλος. Καὶ αὐτοὶ ὅλοι πυκνωμένοι στάθηκαν κοντά του γέρνοντας στοὺς ὤμους τίς ἀσπίδες μὲ ὄρθια τὰ κοντάρια. Καὶ ἔσμιξεν ὁ Αἴας τοὺ συντρόφους κι' ἀνάμεσά τους φθάνοντας ἀναγυρνάει καὶ στέκει. Ὅλοι αὐτοὶ τότε πολεμοῦσαν σὰν φωτιὰ ἀγριεμένη.

* * *

Ὅταν πάλιν ὁ Γερήνιος Νέστωρ, ὁ ἡγεμὼν τῆς Πύλου, πρόσταξε τὸν Πάτροκλο νὰ παρακαλέσῃ τὸν Ἀχιλλέα ὅπως εὐσπλαγχνισθῇ τοὺς Ἕλληνας, τότε ὁ Πάτροκλος τρέχων ἔφθασε κοντὰ στὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἐκεῖτόν ἐσυνήντησεν ὁ εὐγενὴς Εὐρύπυλος πληγωμένος καθὼς ἦταν καὶ ἐπιστρέφων χωλὸς ἀπὸ τὸν πόλεμον. ψυχρὸς ἱδρῶτας ἔτρεχεν ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τὴν κεφαλή του κι' ἀπ' τὴ βαθειὰ πληγή του ἀνέβλυζε μαυροῦερὸ τὸ αἷμα, μὰ ἡ ψυχή του βάσταε ἀκόμα.

Καὶ σὰν τὸν εἶδ' ὁ Πάτροκλος ὁ γυιὸς τοῦ Μενοιτίου, τὸν πόνεσε καὶ λόγια δυό τοῦ μίλησε θρηνῶντας. Ὦ ταλαίπωροι τῶν Ἀχαιῶν ὁπλαρχηγοί κι' ἀρχόντοι, ἤ ἔτσι λοιπόν, ὡς φαίνεται, σᾶς ἤτανε γραμμένο μακρυὰ ἀπὸ φίλους καὶ πατρίδα μὲ τὸ κορμί σας νὰ χορτάσετε τὰ σβέλτα σκυλιὰ τῆς Τροίας. Ἀλλ' ἔλα εἰπέ μου Εὐρύπυλε, θεόσπαρτ' ἀρχηγὲ μου, τί λές, στὸν Ἕκτορα ὑπάρχει ἐλπίδα ν' ἀντισταθοῦν ἀκόμα ἢ τώρα θὰ χαθοῦν οἱ Δαναοὶ σφαγμὲν' ἀπ' τὸ σπαθί του;»

Σ' αὐτὸν ἀπήντησ' ὁ Εὐρύπυλος ὁ πληγωμένος ἄντρας.

«Ὄχι ἄρχοντά μου, Πάτροκλε, ἐλπίδα πιὰ δὲν ἔχουν οἱ Ἕλληνες αὐτὸν νὰ ἀποκρούσουν ἀλλὰ γοργὰ θὰ πέσουνε στὰ μαῦρα τους καράβια. Γιατί ὅλοι ἐκεῖνοι, ποὺ προτήτερα ἦταν οἱ πιὸ καλοί μας, κτυπημένοι καὶ πληγωμένοι στὰ πλοῖα κεῖτονται, ἀπ' τῶν ἐχθρῶν τὰ χέρια, καὶ κατ' αὐτῶν πληθαίνει ἡ δύναμίς τους. Μά ἐμένα σῶσε σύ, σύρεμε στὸ πλοῖο, ἔπειτα ἔξω τράβηξε τὴν φτερωτὴ σαΐτα, πλύνε μὲ χλιαρὸ νερὸ τὸ αἷμα καὶ βάλε πάνω στὴν πληγὴ βότανα καλά, μαλαχτικά, ποὺ λένε πῶς σοῦ τἄμαθεν ὁ ἄξιος Ἀχιλλέας κι' αὐτὸς τὰ ἐδιδάχτηκεν ἀπὸ τὸν Χείρωνα, τὸν πιὸ δίκαιο ἀπ' τοὺς Κενταύρους ὅλους. Γιατί οἱ γιατροὶ Ποδαλύριος καὶ Μαχαίων, ὁ μὲν τελευταῖος θαρρῶ πῶ; βρίσκεται πληγωμένος στὴν καλύβα του θέλοντας κι' αὐτός γιατρό, ὁ ἄλλος κρατέει ἀκόμη στὸν κάμπο τὴν ἐπιθετικὴ ὁρμὴ τῶν Τρώων».

Τότε τοῦ λέει ὁ Πάτροκλος, ὁ ξακουστὸς λεβέντης.

«Σὰν πῶς νὰ κάνουμ' ἀρχηγέ, πῶς καὶ τὰ δυὸ νὰ γίνουν; Μρέπει νὰ πάω ἕνα λόγο νὰ εἰπῶ στὸν Ἀχιλλέα, ποὺ μοῦ παρήγγειλε ὁ Νέστωρ, τὸ στήριγμα τῶν Ἀχαιῶν, ὁ βασιλιᾶς τῆς Πύλου. Μὰ κι' ἔτσι δὲν σ' ἀφήνω γώ νὰ σὲ παιδεύσῃ ὁ πόνος».

Εἶπε καὶ σηκώνοντάς τον κάτω ἀπὸ τὸ στέρνο τὸν φέρνει στὴ σκηνή του. Κι' ὁ ὑπηρέτης σὰν εἶδε κοὶ τοὺς δυό, τοῦ στρώνει βοϊδοδέρματα, ἐκεῖ ὁ Πάτροκλος τόνε ξαπλώνει χάμω, μὲ τὸ μαχαῖρι του σχίζει τὸ μερί καὶ τοῦβγαλε τὴ μυτερὴ φαρμακερὴ σαΐτα. Ἔπειτα μὲ χλιαρὸ νερὸ τοῦ ἔπλυνε τὸ μαῦρο αἷμα, ἔτριψε ρίζα μιὰ πικρὴ καὶ τὴν ἔβαλε στὴν πληγὴ ἐπάνω, ποὺ ἦταν ρίζα μαλακτικὴ καὶ τοῦπαψε τοὺς πόνους. Ἔτσ' ἡ πληγὴ ξεράθηκε κι' ἔπαψε νὰ τρέχῃ τὸ αἷμα.

* * *

Κι' ὅσον οἱ Τρῶες κι' Ἀρχαιοὶ στὸ τεῖχος πολεμοῦσαν ἀπ' τὰ καράβια μακρυά, ὁ Πάτροκλος καθόταν στοῦ Εὐρυπύλου τὴ σκηνὴ κι' ἐκεῖνον μὲ λόγια διεσκέδαζε καὶ τὴν πικρὴ πληγή του μὲ βότανα τὴν ἄλειφε γιὰ νὰ καταπραϋνῃ τοὺς μαύρους ἐκείνους πόνους. Μὰ καθὼς ἔνοιωσε στὸ τεῖχος μπρὸς νὰ προχωροῦν οἱ Τρῶες κι' ὀχλοβοὴ τῶν Δαναῶν πῶς φεύγουνε ἀκούσθη, ἐστέναξε βαρειὰ, μὲ ἀνοικτὲς παλάμες τὰ δυό του μεριὰ κτυπάει καὶ στὸ Εὐρύπυλο θρηνῶντας παράπονο τοῦ λέει.

«Εὐρύπυλε ἂν καὶ ἀνάγκη μ' ἔχεις, δὲν εἰμπορῶ γώ πιὰ κοντά σου ἐδῶ νὰ μένω. Ὁ παραγυιὸς ὅπ' ἔχεις, ἂς σὲ καλοκαρδίσῃ, ἐγὼ θὰ τρέξω γρήγορα νὰ βρῶ τὸν Ἀχιλλέα καὶ εἰς τὸν πόλεμον νὰ βγῇ θά τὸν παρακινήσω. Ποιὸς ξέρει, ἴσως βοηθήσουν οἱ θεοί, μὲ τὰ λόγια μου ν' ἀνάψω τὴν ψυχή του. Γιατί πολλὰ μπορεῖ ἡ συμβουλὴ τοῦ φίλου πρὸς τὸν φίλον.

* * *

Ὁ Παυσανίας ἀναφέρει ὅτι, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Λέσχεως, ἐπικοῦ ποιητοῦ ἀκμάσαντος κατὰ τὸν 7 π.Χ. αἰῶνα καὶ ποιήσαντος ἔπος ἐπιγραφόμενον «Μικρὰ Ἰλιάς», ὁ Εὐρύπυλος ἐφόνευσε καὶ τὸν Ἀξίονα, υἱὸν τοῦ Πριάμου. Τὸν Ἀξίωνα τοῦτον ἐζωγράφισεν ὁ Πολύγνωστος (480—445 π.Χ.) μεταξὺ τοῦ Πριάμου καὶ τοῦ Ἀγήνορος ἑνὸς τῶν ἀνδριοτάτων Τρώων, εἰς τὴν ἐν Δελφοῖς Λέσχην τῶν Κνιδίων. Τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς εἶχε κοσμήσει μὲ εἰκόνα παρισιῶσαν τὴν Ἰλίου πέρσιν, δηλαδὴ τὴν ἅλωσιν καὶ καταστροφὴν τῆς Τροίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς

Μικρὰ νέα

Πλησιάζουν οἱ ἡμέρες τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων.

—Εὔλογος ὅθεν ἡ συγκίνησις τοῦ μαθητόκοσμου καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων.

—Ὁ μαθητόκοσμος θὰ ξαναρχίσῃ τὶς σχέσεις μὲ τὸ συντακτικὸ καὶ τὰ συνημίτονα, οἱ δὲ γονεῖς καὶ κηδεμόνες θὰ μποῦν σὲ νέα ἔξοδα.

—Σχετικῶς μὲ τὰ βιβλία, πληροφορούμεθα ὅτι θὰ εἶναι ἐλαφρῶς ἀνατιμημένα ἀπὸ πέρυσι.

—Ἐνεκρίθη ἡ παράτασις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν ὑπὸ τύπον δώρων ἀποστελλομένων δεμάτων.

—Ἡ κατανάλωσις σιγαρέττων πολυτελείας ἀπὸ τότε ποὺ ἀνετιμήθησαν, ἐμειώθη κατὰ 50 ο)ο.

—Ἤδη μελετᾶται ἡ μείωσις τῆς τιμῆς.

—Μέχρις ὅμως πραγματοποιηθῇ ἡ μείωσις τῆς τιμῆς, ἡ κατάστασις θὰ βολεύεται μὲ τσιγάρα χῦμα.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ζακύνθου ἡ Παναγιῶτα Μάργαρη ἔτεκεν αἰσίως τρίδυμα.

—Διαβάζομεν εἰς ἐφημερίδα τοῦ Πύργου:

—«Μὲ κατάπληξιν προχθὲς παρηκολούθουν συμπολῖται μας καθήμενοι εἰς παρακείμενον τραπέζι ἑστιατορίου τῆς πόλεώς μας κάποιον ἐξ Ἀμαλιάδος εὐτραφῆ, ὅστις κατεβρόχθισεν ἓξ μερίδες φαγητοῦ».

—Δὲν διασαφηνίζεται ἂν ἡ «κατάπληξις» τῶν «συμπολιτῶν» ὠφείλετο εἰς τὸ γεγονὸς καὶ μόνον τῆς καταβροχθίσεως τῶν ἓξ μερίδων, ἢ εἰς τὴν δυνατότητα τοῦ «εὐτραφοῦς Ἀμαλιαδίτου» νὰ πληρώσῃ, ὡς δὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ πράξουν οἱ «κατάπληκτοι» συνάνθρωποι.

ΑΠΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΙ

Πάσης φορολογίας τὰ Γεωργικὰ κὰ προϊόντα τὰ μεταφερόμενα διὰ λόγους ἀσφαλείας.

Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὑπὸ τῶν Ἑνώσεων τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν μεταφερόμενα προϊόντα τῶν μελῶν αὐτῶν ἐκ τῶν τόπων τῆς παραγωγῆς εἰς ἑτέρας περιφερείας ἀπαλλάσσονται ἀπό τῶν τελῶν κομίστρων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ ὑπὲρ τῶν Δήμων Κοινοτήτων ἢ οἱωνδήποτε τρίτων, τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων τῶν εἰσπραττομένων τόσον εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως, εἴτε πρόκειται τὰ προϊόντα ταῦτα νὰ παραμείνουν ὑπὸ διαμετακόμισιν, εἴτε πρόκειται νὰ τεθοῦν εἰς ἀνάλωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως, ἐφόσον ἡ μεταφορὰ γίνεται λόγῳ κινδύνων διαπραγῆ ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν, πιστοποιουμένου τούτου ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

ΑΝΑΝΗΦΟΝΤΕΣ

Ὁ κελευστὴς Ἀκτύπης Νικ. ἐκ Ζακύνθου ὑπηρετῶν εἰς τὸν 5ον λόχον Σκαπανέων Σ.Τ.Γ. 902 β'. μᾶς ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ἀποδοκιμάζων τὴν ἀνταρσίαν καὶ τὰς πράξεις τῶν δρώντων ἀντεθνικῶς. Ὁμοίας ἐπιστολὰς μᾶς ἀπέστειλαν οἱ στρατιῶται Πρόγγας Δημήτριος τοῦ Βασ. κλάδ. 1942 ἐκ Κάτω Γουμενίτσης Καλαβρύτων, ὑπηρετῶν εἰς τὸ Τάγμα Σκαπανέων (5ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 9 2 β'.) καὶ Αὐγέρης Κων)τῖνος τοῦ Ἀνδρέου ἐκ Καλλιθέας Πατρῶν, ὑπηρετῶν εἰς 1ον λόχον Σκαπανέων Σ.Τ.Γ. 902 β'.

Ὁμοίας ἐπιστολὰς ἐπέστειλαν εἰς τὴν Νομαρχίαν, διαδηλοῦντες τὴν πίστιν των εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἀποδοκιμάζοντες μετὰ βδελυγμίας τὰς πράξεις τῶν δρώντων ἀντεθνικῶς ὁ δεκανεὺς Ἐπαμεινώνδας Γεωργίου, κάτοικος Πατρῶν—Ἀθανασίου Διάκου 3 καὶ οἱ Στ. ατιῶται Παναγ. Τσουρέκας ἐκ Μάνεσι Πατρῶν καὶ Δημήτριος Γιαννόπουλος ἐκ Μαυρακί υ, κάτοικος Κουνινᾶς Αἰγίου.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

ΣΚΗΝΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

ΤΟΥ κ. Ξ. ΣΩΤΗΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐνθυμοῦμαι μιὰ Αὐγουστιάτικη βραδυὰ ποὺ πέρασα σ' ἕνα ἁλῶνι τῶν παραλιακῶν χωριῶν. εἰς τὸ ὁποῖον κατόπιν μιᾶς προσκλήσεως φίλου μου βρέθηκα ἐκεῖ, ὅπου τὸ βράδυ αὐτὸ ἤρχισε τὸ ξεφύλλισμα τῶν ἀραποσιτιῶν. Ὅλο τὸ χωριὸ σχεδὸν, μόλις νύχτωνε καλὰ, εὑρίσκετο στὸ πόδι· οἰκογενειακῶς ξεκινοῦσαν γιὰ τ' ἁλώνια ποὺ εὑρίσκοντο διεσπαρμένα λίγο ἔξω τοῦ χωριοῦ καὶ ἐκεῖ, ὅπου τοὺς περίμεναν οἱ ὑποκίτρινοι σωροὶ τῶν ἀραποσιτιῶν, νὰ φθάσουν οἱ παρέες ὅπως λέγονται—καὶ ὅπως συνηθίζεται νὰ γίνεται κάθε τέτοια ἐποχὴ καὶ ὅπως ἔτσι βρεθήκαμε καὶ μεῖς ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ φιλικὸ ἁλῶνι. Εἴμεθα ἐνθυμοῦμαι, καμμιὰ εἰκοσαριὰ ἀνδρογυναικόπαιδα πού μὲ αὐθόρμητη χαρὰ καὶ εὐθυμία ριχτήκαμε γύρω στὸ σωρὸ πού ὑπερήφανα ὑψώνετο ἐμπρός μας σὰν μιὰ μεγάλη ἀμμουδιάτικη πυραμίς.

Ὁ καθένας μας ἐφωδιάσθηκε ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἀπὸ τὸν καλονοικοκύρη καὶ φίλο μ' ἕναξύλινο σουβλάκι κι' ἀρχισε ἔτσι τὸ ξεφύλλισμα. Σὲ λίγο ἔβλεπες τὰ χέρια ὅλων μας, νὰ κινοῦνται σὰν αὐτόματες μηχανὲς καὶ νὰ πετοῦν τὰ ξεφυλλισμένα ἀραποσίτια μὲ ἕνα ἰδιόρυθμο ἁρμονικὸ θόρυβο. Δὲν πέρασαν λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, ποὺ ἕνας ἀρχοντόγερος μὲ ἄσπρα μαλλιὰ καὶ γένεια, γείτονας τοῦ φίλου μου, ἄρχισε ἕνα ἀπὸ τὰ δημοτικὰ τραγούδια τοῦ παλιοῦ καιροῦ μέ μιὰ φωνὴ καταξάστερη καὶ ζωηρὴ ποὺ καθώς ἦτο ἡσυχία καὶ ψήλωμα, κουδούνιζε ὁ τόπος Ἀμέσως τὸν ἀκολουθήσαμε καὶ μεῖς καὶ σιγὰ-σιγὰ τὸ τραγούδι ἔφθασε στὴν μεγαλυτέρα του ἔνταση. Τὰ τραγούδια διεδέχθησαν ἱστορίες, ἀναμνήσεις, ἀστεῖα, γέλοια. Εἰς τὴν ἀξέχαστη ἐκείνη βραδυὰ μᾶς συντρόφευε μὲ ἕνα γλυκὸ χαμόγελο τὸ ὁλοστρόγγυλο κι' ἀσημένιο τῆς νύχτας φεγγάρι. Μὲ τὴν ὡραία αὐτὴ τοῦ φεγγαριοῦ συντροφιὰ ποὺ χρύσωνε τὸν σιγὰ - σιγὰ ὑποχωροῦντα ἀραποσιτένιο σωρὸ, καὶ μὲ τὸ γυάλισμα τῆς κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας ἀσημένιας ὅπως φαινόταν ἀπὸ τὸ φεγγάρι θάλασσας, ποὺ τὰ ἤσυχα νερὰ της διέσχιζαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ σὰν νὰ πρόσεχαν μὴ τὴν ξυπνήσουν ἀπὸ τὸ γλυκό της ὕπνο οἱ μικρὲς καὶ κατάλευκες σὰν χῆνες βαρκοῦλες, ποὺ εἶχαν νυχτοπερπατήσει γιὰ ψάρεμα, μὲ τὸν ἀντίλαλον τῶν φωνῶν καὶ τραγουδιῶν ἀπὸ τὰ γύρω ἁλώνια, μὲ τὸ ὁλόενα ζωήρεμα τοῦ μεγάλου μας κανδηλιοῦ στὸν οὐράνιο θόλο, περάσαμε ἐκείνην τὴν βραδυὰ τόσο ὡραῖα, ὥστε θὰ μείνῃ καὶ στὸ φίλο μου ἀξέχαστο, ὅτι σὲ μιὰ βραδυὰ ξεφυλλίσαμε τὸ μεγάλο ἀραποσιτένιο του σωρό. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται σὲ καλὸ φεγγάρι, στὸ ὡραῖο καὶ περίλαμπρο νυχτερινὸ τῆς φύσεως στολίδι· στὸ φεγγάρι ἐκεῖνο ὑπὸ τὸ ἁγνὸ φῶς τοῦ ὁποίου πόσοι δὲν νυχτοπερπάτησαν οἱ πολιτεῖες καταστολισμένες ἀπὸ ἀνθοκήπια καὶ ἀνδριάντες, σὲ λεωφόρους ποὺ χύνονται ἐμπρὸς σὰν δράκοντες τῶν παραμυθιῶν, σὲ δρομάκια πού τὰ ράντιζε ἡ μυρωδιὰ τῶν ἀγριανθέων, σὲ ρεματιὲς βουνῶν ποὺ ἠκούετο ὁ ρυθμικὸς καὶ συνεχὴς θόρυβος κάποιας δροσερῆς βρυσούλας καὶ πόσοι ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν συντροφιὰ τοῦ φεγγαριοῦ δὲν συνέθεσαν καθισμένοι στὴν πλαγιὰ ἑνὸς βουνοῦ, τραγούδια τοῦ βοσκοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυσικῆς καλλονῆς, καὶ πόσοι ἄλλοι δὲν ἐτραγούδησαν καὶ δὲν ἔγραψαν ποιήματα ὑπὸ τὴν ἐπίρρειαν τοῦ φεγγαριοῦ στ' ἀκρογιάλια μας, γιὰ τὴν θάλασσα, τὸν ψαρᾶ, τὸν ναύτη καὶ τὴν βαρκούλα.

Πόσοι ζωγράφοι δὲν ἐφιλοτέχνησαν ὡραίους μὲ τὴν δύση τοῦ φεγγαριοῦ πίνακας καὶ πόσων προσφιλῶν προσώπων ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἀμυδρόφους φεγγαριοῦ τὰ χείλη δὲν ἡνώθησαν, καὶ πόσων ἀκόμη μελλοντικοὶ πόθοι δὲν εἰπώθησαν καὶ ὅρκοι εἰς μαρτυρίαν τῆς ἁγνότητος τοῦ φωτὸς του δέν ἐδόθησαν; Κι' ὅμως, ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε στὴ γαλήνη καὶ τὴ χαρὰ μας συναντοῦσε τὸ χρυσὸ φεγγάρι, τώρα ἐκεῖ κρύβεται κάποιος φόβος κάποιο κτυποκάρδι!.... Καϋμένη ὑπαιθρος.....!

Ξ. ΣΩΤΗΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΛΩΝΙΑ ΑΝΘΕΩΝ 85ο καὶ 75ο βαθμῶν εἴδικῆ δι' ἐντριβᾶς διὰ βρέφη καὶ ἀσθενεῖς θὰ εὕρητε ΜΟΝΟΝ εἰς τὸ ΕΙΔΙΚΟΝ κατάστημα τῆς Ἀρωματοποιΐας **ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΖΟΛΑ** (Μαιζῶνος 84 τηλέφ. 32—53.

"Οταν ἀγοράζετε τὰ τσιγάρα σας μὴ ξεχνᾶτε τὰ ἄριστα καπνὰ ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΑΦΟΙ ΚΑΡΕΛΙΑ

Σταυρόλεξον ἀρ. 356

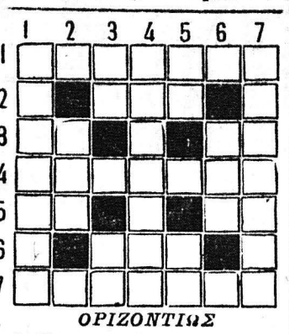

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Πνευστὸ μουσικὸ ὄργανο πού τὸ σχῆμα του θυμίζει σῶμα πτηνοῦ. 2) Ἀβησσυνὸς φίλαρχος. 3) «ΕΜ...» ἦτο ἐδῶ πρὸ τῆς ΟΥΝΡΑ—διφθόγγος, 4) Φιάλη ἐλαίου. 5) 1)2 τοῦ »ΙΡΙΣ»—ΝΣ. 6) Παραπόταμος τοῦ Ροδανοῦ. 7) Ἔνδοξος νῆσος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ἀρνὶ τῆς σούβλας. 2) Ἥρως τοῦ Σαίξπηρ. 3) Μέτρον μετρ. ἐπιφανείας (ξεν) «.... Καπόνε». 4) Ὀκνηρία. 5) Λεπτὴ λωστή-Δύο σύμφωνα ἀνάποδα στὸ ἀλφάβητο. 6) Προπολεμικὴ ὀργάνωσις νέων. 7) Ἀχανὲς βάθος.

Γεώρ. Νάκος

Τι ΕΚΟΣΤΙΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ Ο ΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ συγκεντρώνει στοιχεῖα δι' τὰς ζημίας τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐκ τῆς συμμοριακῆς δράσεως. Ἐκ τῶν στοιχείων αὐτῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, σημειωτέον, λείπουν τὸ τῶν Νομῶν Δράμας καὶ Ἔβρου, προκύπτει ὅτι κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου μέχρι Μαρτίου 1948 χρονικὸν διάστημα κατεστράφησαν ὁλοσχερῶς 12.600 οἰκίαι καὶ μερικῶς 11.390. Ἐκτὸς τῶν οἰκιῶν ἀνηπάργησαν καὶ κατεστράφησαν 963.000 πρόβατα, αἶγες καὶ χοῖροι, 64.00 βόες, ἀγελάδες καὶ βούβαλοι καὶ 29.00 ἵπποι, ὄνοι καὶ ἡμίονοι.

Διακήρυξις

Ὁ Α! Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Πατρῶν,

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 19ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρί υ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ Α! Ἐθνικῷ Παιδικῷ Σταθμῷ (Τριῶν Ναυάρχων) ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου χορηγητοῦ κρέατος, δυνάμει τῶν ὅρων τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως.

Ὁ Πρόεδρος
Τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ
Α! Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Πατρῶν
† Ὁ Πατρῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Πωλοῦνται

2ον) Κοπτικὴ Γερμανικῆς Μάνσφελνδ, μὲ δύο μαχαίρια 70χ120.

3ον) Τρυπητικὴ Γερμανικὴ 40χ100.

4ον) Ραπτικὴ νεωτάτου συστήματος 12 χιλιοστῶν μὲ ἐφεδρικά.

6ον) Πιεστήριον δοκιμίων Γερμανικό.

7ον) Κόφτρα.

Ἅπαντα καὶ νουργῆ. Πληροφορίαι κ. Ἰωάν. Ἀρταβάνην Γεροκωστοπούλου 28.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΣΚΥΡΙΑΝΑ
Λαλίστα Χώνη Τραπεζαρίαι
ΚΑΙΣΑΡ ΜΕΛΙΔΗΣ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 7 - ΠΑΤΡΑΙ

Καλλυντικὰ
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 248 τηλ. 35-53

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
(Πάσης φύσεως)
Νεφρεπίδεσμοι, ὀμφαλεπίδεσμοι, ὀρθοπεδικὰ
ΖΩΝΑΙ ΚΟΙΛΙΑΣ
Στομάχου, χαλαρώσεως, ἐγκυμοσύνης, μετεγχειριστικαί, κάλτσες ἐλαστικαὶ κλπ. συστήματος
GLENARD BANNER
Κατασκευῆς ὀρθοπεδικοῦ ἐργαστηρίου
Ζ. ΣΤΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
Ἔτος ἱδρύσεως 1909
Κανακάρη 117 Τηλ. 29-24

Λοσιὸν
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 248 Τηλ. 35—53

Κοινωνικὰ θέματα

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Τοῦ Ἰατροῦ κ. Π. Καραχάλιου

Ὁ ἀξιούμενος τοῦ πτυχίου τῆς Ἰατρικῆς ὁμνύει πρὸ τοῦ κοσμήτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τὸν κάτωθι τυποποιημένον ὅρκον. «Ὀμνύω πρὸ τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ κοσμήτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ πίστιν καθομολογῶ τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ